

Joi, 6 mai 2010

58. invită Comisia să ajusteze bugetul UE pentru a accelera dezvoltarea și introducerea unor tehnologii cu emisii scăzute de carbon eficiente din punctul de vedere al costurilor, care să vizeze în particular îndeplinirea necesităților financiare pentru punerea în aplicare a Planului strategic privind tehnologiile energetice;
59. salută crearea Convenției primarilor ca forum de schimburi de bune practici și de pionier pentru orașe, care își stabilesc obiective ambițioase în vederea îmbunătățirii eficienței lor energetice; felicită, în acest sens, acele orașe și asociații care dezvoltă bune practici în materie de utilizare a TIC pentru a face orașele mai eficiente din punct de vedere energetic și încurajează diseminarea acestor practici;
60. solicită statelor membre și Comisiei să sprijine formarea și sensibilizarea utilizatorilor pentru a permite realizarea pe deplin a întregului potențial al TIC de economisire a energiei;
61. invită Comisia să promoveze, în colaborare cu parteneri internaționali adecvați, dezvoltarea unor standarde internaționale comune pentru raportarea de către companii a emisiilor de carbon, pentru a le permite să-și măsoare propriile emisii într-un mod comparabil și eficient;
62. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine dezvoltarea procesării externe („off-site processing”), dat fiind potențialul enorm al acestei tehnologii de a contribui la eficiența energetică și la reducerea deșeurilor asociate în mod normal cu modernizarea regulată a TIC;
63. speră să se ia măsuri în vederea utilizării potențialului TIC în vederea reducerii risipei din cadrul lanțului logistic în domeniul producției alimentare, în special printr-o acțiune coordonată în temeiul politicii agricole comune și al PC7;
64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european”

P7_TA(2010)0154

Rezoluția Parlamentului European din 6 mai 2010 privind Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” COM(2009)0147),
- având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008, „Adaptarea la schimbările climatice - posibilitățile de acțiune ale Uniunii Europene” ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 intitulată „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 41.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0042.

Joi, 6 mai 2010

- având în vedere Rezoluția sa legislativă din 16 septembrie 2009 referitoare la incendiile forestiere din vara anului 2009 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15) ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatele Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15) ⁽³⁾,
 - având în vedere Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite referitoare la schimbările climatice (CCONUSC), Protocolul de la Kyoto la CCONUSC și rezultatul celei de-a 15-a Conferințe a părților la CCONUSC de la Copenhaga ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Directiva 2009/29/CE din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, cel al Comisiei pentru transport și turism, cel al Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și cel al Comisiei pentru pescuit (A7-0057/2010),
- A. întrucât încălzirea globală și schimbările climatice sunt recunoscute ca reprezentând o amenințare gravă;
- B. întrucât efectele schimbărilor climatice vor avea un impact ecologic, economic și social semnificativ;
- C. întrucât, chiar dacă la nivel mondial se va atinge obiectivul de a limita și de a reduce gazele cu efect de seră, pentru a face față unor efecte inevitabile vor fi necesare eforturi importante de adaptare;
- D. întrucât obiectivul de a opri încălzirea globală la +2 °C ar constitui în continuare un scenariu de încălzire pentru Europa, marcat de schimbări climatice regionale extreme și întrucât angajamentele actuale notificate CCONUSC ar adăuga la încălzire +3.5-4 °C dacă ar fi aplicate;
- E. întrucât efectele schimbărilor climatice vor afecta regiunile europene în mod diferit, cu un grad diferit de gravitate și în intervale de timp diferite;
- F. întrucât, așa cum se subliniază în Cartea albă a Comisiei, adaptarea va necesita manifestarea solidarității statelor membre UE față de regiunile dezavantajate și regiunile cele mai afectate de schimbările climatice;
- G. întrucât Europa de Sud și bazinul mediteranean sunt două zone deosebit de vulnerabile, care se confruntă deja cu lipsa apei, secete și incendii forestiere și întrucât cercetările recente indică că se așteaptă o creștere cu până la 25 % a producției recoltelor până în 2080 în Europa de Sud1; 1 Centrul comun de cercetare - Institutul de studii tehnologice prospective Impactul schimbărilor climatice asupra agriculturii în Europa ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ CCONUSC - Proiect de decizie -/CP 15, Acordul de la Copenhaga, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 63.

⁽⁶⁾ Centrul comun de cercetare - Institutul de studii tehnologice prospective: „Impactul schimbărilor climatice în Europa. PESETA- Studii de agricultură”, EUR 24 107 EN, 2009.

Joi, 6 mai 2010

- H. întrucât, conform Societății europene pentru studiul bolilor respiratorii, pentru fiecare creștere de temperatură cu un grad Celsius peste un prag specific unui oraș, mortalitatea persoanelor cu probleme respiratorii crește cu 6 %;
- I. întrucât secțiunea intitulată „Dimensiunea externă și activitățile în curs în cadrul UNFCCC” din Cartea albă este importantă și UE trebuie să adopte o viziune unitară pentru a-și relua locul de lider în procesul de combatere a schimbărilor climatice, contribuind la crearea unei noi „diplomații în domeniul climei”, așa cum s-a solicitat în Rezoluția Parlamentului din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatele Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice;
- J. întrucât efectele schimbărilor climatice asupra economiei, societății și mediului mai larg se vor face cel mai grav simțite în mod indirect prin degradarea serviciilor ecosistemice, fundamentale pentru bunăstarea umană, și întrucât aceasta necesită ca protejarea ecosistemelor să stea la baza unei strategii UE de adaptare;
- K. întrucât temperaturile medii aflate în creștere reduc cererea de petrol și gaze pentru încălzire, dar întrucât, în același timp, crește numărul de zile în care este nevoie de răcire, ceea ce poate crește cererea de electricitate;
- L. întrucât actuala legislație europeană care se referă în mod direct la chestiuni de mediu ar trebui să ofere o bază coerentă pentru a crește capacitatea UE de a face față impactului schimbărilor climatice;
- M. întrucât măsurile luate la nivel european ar trebui să instituie și să respecte cele mai înalte standarde în materie de protecție a mediului, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung (incluzând adaptarea la schimbările climatice),
1. salută cartea albă menționată mai sus;
 2. își exprimă acordul în legătură cu obiectivul cadrului de adaptare UE propus, de îmbunătățire a capacității de rezistență la efectele schimbărilor climatice;
 3. salută importanța acordată de Cartea albă sporirii rezistenței tuturor ecosistemelor, ca mijloc esențial de protecție împotriva efectelor schimbărilor climatice; subliniază în continuare că ecosistemele naturale sunt rezervoarele cele mai importante ale planetei, captând 50 % din emisiile anuale de gaze cu efect de seră și contribuind atât la atenuare, cât și la adaptare;
 4. subliniază importanța stabilirii unor planuri de adaptare naționale bazate pe un cadru european comun, care să permită statelor membre să-și planifice și să-și comunice eforturile de adaptare; consideră că aceste planuri ar trebui să includă hărți ale riscurilor și pericolelor care să indice infrastructura și instalațiile care ar putea reprezenta un risc la adresa mediului sau a sănătății publice în cazul unor fenomene meteorologice nefavorabile; solicită ca aceste informații să fie puse la dispoziția publicului și a celorlalte state membre;
 5. subliniază importanța integrării unor măsuri de adaptare în toate politicile UE, în special în politicile comune agricole și de pescuit și în politica de coeziune, în legislația cu privire la evaluarea impactului asupra mediului, în normele referitoare la permisele de planificare și de construcție, precum și a asigurării coerenței acestor măsuri printr-o abordare orizontală, trans-sectorială, bazată pe capacitatea de rezistență ecosistemului;
 6. subliniază faptul că ar trebui să se acorde în continuare prioritate principalelor domenii de acțiune identificate în Cartea albă, în funcție de intervalul de timp în care se așteaptă apariția diverselor consecințe în Europa, pentru a canaliza mai eficient resursele disponibile;

Joi, 6 mai 2010

Dezvoltarea unei baze de cunoștințe

7. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia este necesară acumularea mai multor cunoștințe referitoare la efectele schimbărilor climatice, pentru ca informațiile provenite din activitatea de cercetare să poată fi diseminate pe scară cât mai largă și pentru ca, în consecință, să poată fi elaborate măsuri corespunzătoare de adaptare;

8. invită Comisia nu numai să dezvolte o bază de cunoștințe cu privire la efectul schimbărilor climatice cu trimiteri specifice la Uniunea Europeană, dar și să comunice aceste cunoștințe țărilor în curs de dezvoltare și industrializare pentru ca acestea să le poată utiliza în vederea identificării propriilor reacții la problema schimbărilor climatice și pentru a utiliza în mod eficient finanțarea măsurilor de protecție a climei;

9. subliniază faptul că eforturile de cercetare ar trebui îmbunătățite, în contextul celui de-al 7-lea program-cadru actual și al viitoarelor programe-cadru de cercetare, pentru reducerea decalajului existent în ceea ce privește cunoștințele deținute în legătură cu riscurile (dezastre legate de fenomene meteorologice, anterioare sau, eventual, viitoare) și alți factori relevanți de risc, ca evoluțiile socioeconomice (distribuția geografică, actuală și viitoare, a bunurilor expuse riscului) în locuri specifice și în momente specifice și pentru crearea de modalități și tehnici de evaluare a costurilor și beneficiilor măsurilor de adaptare la efectele schimbărilor climatice și a contribuției lor respective la reducerea expunerii sau vulnerabilității la riscurile climatice; subliniază faptul că ar trebui acordată prioritate efectuării de cercetări și finanțării dezvoltării tehnologice în statele în care costurile adaptării sunt ridicate;

10. consideră că ar trebui formulați de urgență indicatorii de vulnerabilitate, având în vedere gama largă a scenariilor climatice din cadrul Comunității și subliniază necesitatea continuării activității de cercetare a modelelor corespunzătoare adaptate la nivel național, regional și local, precum și necesitatea de a defini capacitatea de adaptare pe întreg teritoriul UE; prin urmare, îndeamnă AEM să elaboreze rapoarte de analiză a riscurilor pe care le prezintă schimbările climatice în regiunile cele mai vulnerabile ale Europei, identificând necesitățile, constrângerile, intervalele de timp, oportunitățile, nivelurile de politici și opțiunile de adaptare pentru a oferi orientare politică cu privire la practicile de adaptare și pentru a acorda asistență factorilor interesați regionali și locali în procesul de dezvoltare a unor strategii de adaptare robuste;

11. reamintește totuși că incertitudinea cu privire la efectul schimbărilor climatice face parte integrantă din problemă și că deciziile din acest domeniu trebuie luate câteodată fără a aștepta certitudinea științifică, pe baza unei abordări preventive;

12. consideră că este necesar să se aloce fonduri pentru cercetarea în domeniul climei, ceea ce se poate realiza mai eficient la nivel european, fonduri prin care se va crea o bază solidă pentru dezvoltarea unor politici de adaptare la schimbările climatice;

13. încurajează Comisia să garanteze accesul ușor la date detaliate (inclusiv meta-datele care descriu metodologia seturilor de date) pentru toți factorii interesați publici și privați; este de opinie că datele privind schimbările climatice ar trebui să fie considerate un bun public și astfel, în conformitate cu articolul 14 din Directiva INSPIRE, ar trebui să fie puse la dispoziția opiniei publice în mod gratuit sau la un preț care să acopere costul menținerii seturilor de date și al serviciilor corespunzătoare de date;

14. subliniază necesitatea de a dezvolta o rețea de inițiative locale și regionale de adaptare și de a realiza schimburi de experiență la nivel european; subliniază că identificarea soluțiilor privind cele mai bune practici poate genera valoare adăugată pentru strategia UE;

15. subliniază relevanța metodelor participative de cercetare, precum cele încurajate în programul „Știința în societate” din cadrul celui de-al 7-lea program-cadru de cercetare, care facilitează un proces comun de aprofundare a cunoștințelor, în colaborare cu comunitățile și autoritățile locale, pentru a decide cele mai bune strategii de adaptare la niveluri regionale și locale și pentru a asigura o mai bună diseminare a cunoștințelor;

Joi, 6 mai 2010

16. salută inițiativa Cărții albe de instituire a unui mecanism de schimb de informații; își exprimă speranța că acesta va deveni operativ până la finele anului 2011, și că vor fi puse la punct modele și instrumente de previzionare;

17. consideră că Comisia ar trebui să se asigure că Mecanismul de schimb de informații este dezvoltat ca portal, care va integra alte sisteme actuale, precum Sistemul partajat de informații referitoare la mediu (SEIS) și Monitorizarea globală pentru mediu și securitate (GMES), și că acesta ar trebui să aducă o valoare adăugată în procesul de pregătire a UE, statelor membre și factorilor interesați privați pentru dezvoltarea, finanțarea și implementarea planurilor de adaptare;

18. subliniază importanța serviciilor bazate pe sateliți, în special în cadrul activităților de salvare organizate în cazul unor catastrofe naturale; solicită tuturor părților implicate întreprindă cât mai repede acțiunile necesare pentru ca sistemul GMES să devină complet operațional;

Integrarea adaptării în politicile UE

Principiul general

19. subliniază necesitatea de a adopta o abordare transectorială, bazată pe capacitatea de rezistență a ecosistemului, protejarea habitatelor și a biodiversității și serviciile furnizate de ecosisteme, precum și de a asigura sinergia și coerența măsurilor care trebuie adoptate, ca parte a tuturor politicilor relevante specifice sectoarelor;

Apa

20. își exprimă deosebita preocupare cu privire la problema apei, una dintre resursele esențiale ale planetei noastre, dat fiind faptul că schimbările climatice vor avea un impact semnificativ asupra cantității și calității apei, în special a celei potabile;

21. subliniază faptul că UE trebuie să-și gestioneze resursele de apă în mod eficient printr-o abordare duală, crescând potențialul resursei și reducând activ cererea și pierderile din partea populației, precum și activitățile socioeconomice;

22. subliniază importanța integrării depline a adaptării în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice, în conformitate cu orientările emise la 30 noiembrie 2009;

23. subliniază importanța asigurării aplicării Directivei-cadru privind apa (2000/60/CE) ⁽¹⁾ și eficiența planurilor de gestionare a bazinului hidrografic, în special în cazul bazinelor transfrontaliere și în regiunile unde lipsa apei va atinge un nivel critic și/sau unde frecvența inundațiilor crește;

24. subliniază importanța punerii în aplicare a Directivei privind inundațiile, prin care se creează un mecanism cuprinzător de evaluare și monitorizare a zonelor care prezintă un risc crescut de inundații cauzate de schimbările climatice, precum și de dezvoltare a unor acțiuni de adaptare, pe lângă beneficiile unui mediu rezistent și ale unor ecosisteme rezistente în ceea ce privește monitorizarea și reducerea la minim a impactului inundațiilor;

Agricultura și silvicultura

25. subliniază necesitatea de a consolida rezistența ecosistemelor agricole prin utilizarea mai durabilă a resurselor naturale, în special a apei și a solului, descurajând activ practicile nedurabile și plantarea tipurilor de recoltă care nu sunt potrivite din cauza consumului lor de apă și utilizând mai mult biodiversitatea intra și inter-specii în ceea ce privește semințele și rasele de animale;

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

Joi, 6 mai 2010

26. consideră că politica agricolă comună deține un rol central în ceea ce privește contribuția la adaptare și că trebuie să dezvolte o abordare bazată în mai mare măsură pe ecosistem în ceea ce privește agricultura, protejarea și creșterea serviciilor de conservare a biodiversității și a altor servicii ecosistemice, inclusiv conservarea solului, calitatea apei provenite din inundații și conectivitatea ecologică a peisajelor, precum și că introducerea practicilor agricole durabile va avea beneficii majore asupra conservării solului, gestiunii apei, conservării biodiversității și rezistenței ecosistemelor;

27. subliniază că măsurile UE de protejare a pădurilor vor trebui să cuprindă măsuri de adaptare, deoarece ecosistemele forestiere vor fi profund afectate de schimbările climatice și va exista un risc mai mare de incendii;

28. salută propunerea Comisiei de a actualiza strategia UE în domeniul forestier; îndeamnă Comisia să lanseze cât mai curând o dezbatere cu privire la protecția pădurilor;

29. invită Comisia și statele membre să introducă măsuri agro-forestiere pentru împădurirea țărilor mediteraneene ca o modalitate eficientă din punct de vedere al costurilor de furnizare a unor servicii de bază ecosistemice;

30. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, în ultimii ani, Europa a suferit din cauza incendiilor care au distrus mai mult de 400 000 de hectare de pădure pe an și care au fost cauzate de abandonul treptat al mediului rural și al activităților tradiționale asociate acestuia, de existența unor suprafețe întinse de pădure cu o singură specie de arbori, de plantarea unor varietăți de arbori necorespunzătoare, de absența unei politici adecvate de prevenire și de sancțiuni insuficient de severe pentru cazurile de incendii provocate deliberat, precum și de aplicarea neadecvată a legislației care interzice construcțiile ilegale și prevede reîmpădurirea; ia notă de faptul că, din cauza incendiilor la această scară, în special în sudul Europei, pădurile nu se pot regenera și că acest lucru are consecințe ecologice grave, precum și efecte economice și sociale; ia notă, de asemenea, că condițiile meteo neobișnuite înregistrate în 2007 au agravat fenomenul incendiilor gigantice, care ar putea avea loc mai frecvent în anii ce urmează; ia act, de asemenea, de faptul că încălzirea globală va crește în următorii 30 de ani, și că acest fapt ar putea afecta în primul rând anumite regiuni deosebit de vulnerabile la schimbările climatice;

31. îndeamnă Comisia, în propunerea sa privind un plan de acțiune pentru adaptarea la schimbările climatice, să acorde prioritate prevenirii și combaterii secetelor și incendiilor forestiere, cu accent asupra Europei de Sud, așa cum a propus Parlamentul în rezoluția sa referitoare la incendiile forestiere din vara anului 2009;

32. invită Comisia să prezinte recomandări privind modurile de adaptare a sistemelor naționale de protecție civilă pentru a face față impactului produs de schimbările climatice; îndeamnă în mod special Comisia să ia măsuri pentru a consolida resursele și capacitatea Rezervei tactice europene pentru incendiile forestiere;

33. recomandă Comisiei să elaboreze programe de cercetare pentru a analiza reacția pădurilor la niveluri ridicate de CO₂, la temperaturi ridicate și la secetă;

34. recomandă Comisiei să elaboreze programe de cercetare pentru a dezvolta noi tehnologii pentru gestionarea pădurilor în ecosistemele afectate, având în vedere noile circumstanțe provocate de schimbările climatice;

Pescuitul

35. solicită luarea în considerare a unor sisteme alternative de gestionare a sectorului pescuitului, precum și reducerea capacității unor segmente ale flotei europene, în scopul instituirii unor practici sustenabile în domeniul pescuitului și acvaculturii;

36. solicită Comisiei să realizeze studii de evaluare a fenomenului algelor verzi și a impactului său asupra sectorului pescuitului; solicită, în plus, realizarea unui studiu privind influența pe care modificările curenților în urma încălzirii globale o au asupra migrației anumitor specii marine;

Joi, 6 mai 2010

37. îndeamnă stăruitor Comisia să asigure, în cadrul mai larg al politicii maritime integrate, actualizarea, consolidarea și punerea în aplicare a recomandărilor privind managementul integrat al zonelor litorale, asociind toate politicile sectoriale privind mările și oceanele;

38. îndeamnă Comisia să asigure integrarea adaptării cu ajutorul capacității de rezistență a ecosistemelor ca aspect definitoriu al poziției Comunității în cadrul negocierilor internaționale privind pescuitul și mediul marin, în special în cadrul Acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului și al ORP;

39. solicită Comisiei să participe în mod activ la crearea unui fond „carbonul albastru” în contextul CCONUSC; subliniază faptul că acest fond va trebui să exploreze mecanismele de finanțare și coordonare axate pe protejarea și gestionarea ecosistemelor costiere și marine și captarea carbonului din oceane, în cadrul unei strategii globale de planificare maritimă;

Solul

40. consideră că nu doar solul are un impact puternic asupra schimbărilor climatice, ci și schimbările climatice, la rândul lor, pot provoca degradarea sau eroziunea severă a solului;

41. recunoaște că degradarea solului are cauze și efecte în principal locale și regionale și că ar trebui respectat, prin urmare, principiul subsidiarității; îndeamnă statele membre care nu au o legislație privind protecția solului să-și asume responsabilitățile;

Zonele insulare și de coastă

42. consideră că zonele insulare și de coastă ar trebui să fie eligibile pentru măsuri prioritare de adaptare, având în vedere faptul că sunt deosebit de vulnerabile la efectele schimbărilor climatice și că sunt intens populate, precum și că interesele economice sunt foarte mari;

Politicile de sănătate și de asistență socială

43. subliniază faptul că politicile de adaptare la schimbările climatice ar trebui să aibă ambiția de a antrena creșterea durabilă; subliniază, în plus, că aceste politici pot și trebuie să aibă capacitatea de a crea locuri de muncă și de a proteja justiția socială, contribuind prin aceasta la niveluri mai mari de ocupare a forței de muncă și la combaterea sărăciei și a inegalităților sociale;

44. subliniază faptul că strategia de recuperare a UE trebuie să ia în considerare dimensiunea socială și de ocupare a forței de muncă a politicilor de adaptare;

45. ia act de faptul că planurile ambițioase de ajustare vor contribui la dezvoltarea locurilor de muncă ecologice în Europa, ceea ce va contribui la crearea unei economii fără emisii de dioxid de carbon, și, prin urmare, invită Comisia și statele membre să depună eforturi mai mari pentru a realiza o creștere economică mai sustenabilă în toată Europa;

46. subliniază că grupurile sau comunitățile cele mai defavorizate din punct de vedere social ar trebui să beneficieze de un sprijin suficient pentru a face față costurilor ridicate asociate cu măsurile de adaptare;

Joi, 6 mai 2010

47. salută propunerile Comisiei referitoare la elaborarea, până în 2011, a unor orientări și mecanisme de supraveghere privind efectele schimbărilor climatice asupra sănătății; subliniază riscul crescând de propagare a bolilor infecțioase, efectele grave asupra sănătății respiratorii și necesitatea de a educa cetățenii europeni cu privire la măsurile eficiente de prevenire, recomandate de Centrul european de prevenire și control al bolilor;

48. constată că efectele schimbărilor climatice asupra sănătății vor afecta probabil într-o mai mare măsură comunitățile defavorizate, segmentele cele mai sărace ale populației și grupurile cele mai vulnerabile, precum copiii, persoanele în vârstă și persoanele care sunt deja bolnave; consideră că este esențial ca analizarea măsurilor de adaptare să ia în considerare inegalitățile existente în domeniul sănătății și ca aceste măsuri să încurajeze acțiuni care promovează și beneficii pentru sănătate;

49. subliniază necesitatea de a intensifica sistemele existente de supraveghere și control al bolilor animale;

50. recunoaște rolul jucat de sectorul de sănătate în adaptare; invită UE să sprijine acțiunile de reducere a coeficientului de carbon în acest sector și să asigure finanțarea adecvată a măsurilor de adaptare din sectorul de sănătate;

Infrastructura

51. subliniază necesitatea ca legislația în vigoare privind autorizațiile în domeniul industriei și evaluările de impact asupra mediului să impună tuturor infrastructurilor planificate și activităților industriale autorizate să țină seama în mod corespunzător de prognoza condițiilor climatice și de riscurile aferente, menținând, în același timp, o anumită capacitate de adaptare; accentuează faptul că în multe cazuri ar fi de preferat să se renunțe la dezvoltarea zonelor vulnerabile decât să se construiască dispozitive de protecție pentru a face față efectelor negative ale climei;

52. subliniază că, în cadrul evaluărilor impactului asupra mediului, acolo unde este cazul, este necesar să se ia în general în considerare o varietate probabilă de scenarii de adaptare, în măsura în care existența acestor scenarii este dovedită din punct de vedere științific;

53. invită Comisia să elaboreze, în cel mai scurt timp, metodologii pentru creșterea rezistenței proiectelor de infrastructură la schimbările climatice, care să includă o analiză cost-beneficii și alternativele posibile;

54. propune Comisiei să examineze, printre posibilitățile pe care urmează să le studieze în legătură cu evaluarea impactului investițiilor publice și private asupra schimbărilor climatice, modalități de încurajare a unei planificări adecvate a utilizării terenurilor (inclusiv identificarea riscurilor și a pericolelor);

55. încurajează Comisia să dea curs planului său de a include în standardele de construcție (cum ar fi Eurocodurile) impactul schimbărilor climatice, pentru a îmbunătăți rezistența clădirilor situate în zone expuse riscului;

56. consideră că, din punctul de vedere al microclimatului, trebuie să se evite creșterea gradului de impermeabilizare a solurilor în zonele și orașele cu o mare densitate a populației;

Transportul

57. regretă faptul că în Cartea albă se ignoră sectorul transporturilor, deși acesta este responsabil pentru 27 % din emisiile totale de gaze cu efect de seră și deși sunt necesare măsuri de adaptare;

58. subliniază că este necesar ca sectorul transporturilor să facă parte integrantă din strategia europeană pentru schimbările climatice și invită Comisia să prezinte cât mai curând o propunere privind un pachet european de măsuri vizând clima și transporturile;

Joi, 6 mai 2010

59. consideră că este esențial să se sprijine transferul modal ca mijloc de a contribui la realizarea obiectivului reducerii emisiilor de carbon în sectorul transporturilor;
60. subliniază că toate mijloacele de transport trebuie să internalizeze treptat costurile externe de adaptare;
61. consideră că implicațiile economice, sociale și financiare ale măsurilor de adaptare necesare în sectorul transportului, precum efectele reorganizării acestui sector (în special datorită transferului modal), nu sunt încă suficient cunoscute și anticipate; solicită Comisiei să definească indicatori de vulnerabilitate și metode de schimb de bune practici în ceea ce privește diferitele componente ale acestui sector (transportul feroviar, rutier, aerian și maritim);
62. solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte o politică eficientă de mobilitate urbană, care, prin dezvoltarea transportului public, a comodalității și prin utilizarea sistemelor inteligente de transport, să reducă congestiile din trafic și poluarea din marile aglomerații urbane;
63. subliniază, de asemenea, că, pentru a promova o politică a transporturilor modernă și sustenabilă, sprijinul financiar corespunzător trebuie oferit, în următoarea perioadă de programare financiară a UE, 2014-2020, proiectelor prioritare TEN din domeniul căilor ferate, al transportului maritim și al transportului pe căi navigabile;
64. subliniază necesitatea de a demara procedura legislativă aferentă directivei privind „eurovinieta”, pentru a facilita internalizarea costurilor externe pe baza principiului „poluatorul plătește”, creând condiții de concurență echitabile între diversele moduri de transport;

Energia

65. subliniază faptul că schimbările climatice au un impact important asupra aprovizionării cu energie și asupra cererii de energie în statele membre ale UE;
66. invită Comisia să efectueze o analiză aprofundată a scenariilor energetice pentru viitor, luând în considerare impactul schimbărilor climatice asupra infrastructurilor și asupra cererii de energie;
67. invită Comisia să caute un răspund la întrebarea dacă potențialul de producere a energiei electrice pe baza surselor de energie regenerabile și fosile se va modifica sau nu în urma schimbărilor climatice și atrage în mod deosebit atenția asupra restricțiilor care afectează procesele de răcire ale centralelor termice și asupra consecințelor acestora;
68. constată, în legătură cu răcirea reactoarelor, riscul deosebit pentru siguranța instalațiilor nucleare prezentat de valurile de căldură, această problemă având potențialul de a avea efecte negative semnificative asupra apelor din împrejurimi și implicații privind siguranța aprovizionării;
69. constată că condițiile meteorologice extreme, cum ar fi inundațiile și furtunile, pot avaria centralele electrice, stâlpii de înaltă tensiune, stațiile de transformare și cutiile electrice sau le pot scoate din funcțiune temporar; consideră că sunt necesare rețele electrice diverse și solide pentru a face față unei exigențe sporite față de gradul de flexibilitate al rețelelor, fiind necesar astfel să se consolideze atât rețelele locale, cât și cele internaționale de înaltă tensiune;
70. subliniază faptul că utilizarea energiei în clădiri se va modifica în urma schimbărilor climatice și că principala problemă în această privință constă în supraîncălzirea clădirilor; consideră că răcirea naturală, răcirea mecanică, randamentul energetic și amenajarea rațională a spațiilor ar trebui să aibă un rol important în acest sens;

Joi, 6 mai 2010

71. consideră că, prin politici în domeniul energiei inteligente, prin care să se promoveze activ sursele regenerabile de energie, descentralizarea furnizării de energie și eficiența energetică pe teritoriul lor, regiunile nu numai că își aduc aportul la combaterea efectelor schimbărilor climatice, ci deschid și noi oportunități și perspective economice pentru cetățenii lor;

72. subliniază faptul că măsurile privind furnizarea de energie și accesul la energie trebuie definite într-un cadru de solidaritate a statelor membre și că UE ar trebui să contribuie la o reorientare strategică globală către o eficiență energetică mai mare și promovarea surselor de energie cu conținut scăzut de carbon, de exemplu a surselor de energie regenerabile (RGE);

73. invită statele membre să prezinte, până la 30 iunie 2010, planuri de acțiune naționale ambițioase, cuprinzătoare și realiste, în conformitate cu modelele și parametrii stabiliți de către UE, ținând seama de faptul că necesarul de energie din surse regenerabile al fiecărui stat membru trebuie să fie acoperit în principal din producția internă, iar mecanismul pentru transferul statistic al energiei din surse regenerabile între statele membre trebuie folosit doar în situații complet justificate;

74. subliniază că trebuie să se acorde prioritate absolută măsurilor suplimentare menite să promoveze strategia comunitară ce urmărește realizarea unei creșteri cu 20 % a eficienței energetice până în 2020; consideră că este oportun, în contextul evaluării planurilor de acțiune actuale în domeniul eficienței energetice, să se analizeze posibilitatea de a conferi caracter juridic obligatoriu acestui obiectiv la nivel comunitar;

Biodiversitatea

75. având în vedere că NATURA 2000 constituie pilonul central al eforturilor politice ale UE de a menține ecosistemele în condiții de schimbare a climei, solicită gestionarea activă a siturilor NATURA 2000 și a altor zone importante, care să fie dotată de către UE și statele membre cu mijloacele financiare necesare și să se bazeze pe cooperarea strânsă și pe consultarea comunităților locale, și subliniază, de asemenea, necesitatea unor orientări pentru asigurarea conectivității dintre zonele naturale; subliniază că, așa cum se menționează în evaluarea de impact a Comisiei (SEC(2008)2887) anexată la Comunicarea Comisiei intitulată „Către o strategie comunitară privind speciile invazive”, cunoștințele sunt încă insuficiente cu privire la amploarea și traiectoriile speciilor invazive, la impactul lor asupra ecosistemelor și la influența schimbărilor climatice asupra invaziilor biologice;

76. subliniază faptul că rezistența ecosistemelor terestre și marine depinde, în ultimă instanță, de conservarea diversității biologice;

77. subliniază faptul că legislația UE în vigoare, cum ar fi Directiva-cadru privind apa ⁽¹⁾ și Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin ⁽²⁾, poate contribui la abordarea problemei rezistenței ecosistemelor din Europa, în măsura în care planurile de gestionare conțin o abordare bazată pe ecosisteme; invită Comisia și statele membre să confere prioritate absolută punerii în aplicare a acestor politici;

78. subliniază importanța studierii fenomenului invadării ecosistemelor europene de către specii străine (cum ar fi specii marine tropicale în Marea Mediterană), precum și importanța elaborării de politici corespunzătoare pentru a combate acest fenomen;

Mediul urban

79. subliniază faptul că zonele urbane din Europa reprezintă aproape 75 % din populație și că schimbările climatice reprezintă un factor suplimentar care afectează calitatea vieții în orașe; îndeamnă AEM să studieze impactul preconizat al schimbărilor climatice asupra microclimatelor din zonele urbane (având în vedere, de exemplu, efectul de insulă termică urbană);

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1), modificată ultima dată prin Directiva 2008/32/CE (JO L 81, 20.3.2008, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”), JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

Joi, 6 mai 2010

Migrația

80. subliniază că este probabil ca schimbările climatice să determine o migrație ecologică la scară largă din regiunile care se află deja la originea fluxurilor migratoare către Europa (Africa, Orientul Mijlociu, Asia de sud și de sud-est);

81. subliniază că migrația ecologică trebuie avută în vedere la planificarea politicii de asistență pentru dezvoltare pe termen lung, astfel încât măsurile de prevenire din timp și de reacție promptă la crizele umanitare să poată fi luate în țările de origine;

Patrimoniul cultural

82. subliniază importanța dezvoltării unor măsuri de adaptare în care să fie înglobate ansamblul aspectelor legate de patrimoniul cultural european;

Structura și guvernarea

83. subliniază că este necesar ca autoritățile locale și regionale să fie recunoscute ca actori principali în combaterea efectelor negative ale schimbărilor climatice;

84. subliniază că, pentru a obține o eficiență maximă a măsurilor implementate, este important ca intervențiile și integrarea trans-sectorială să se desfășoare la nivelul corespunzător și să existe o bază ecologică solidă;

85. invită Comisia și statele membre să încurajeze o abordare coordonată în contextul adaptării, pentru a garanta coeziunea teritorială în UE;

86. consideră că ar trebui adoptate măsuri care să reconcilieze acțiunile sustenabile și inovatoare din punct de vedere economic cu protecția mediului natural, reducând astfel conflictele de utilizare dintre interesele ecologice și cele economice;

87. îndeamnă Comisia să dea curs propunerilor privind introducerea unor strategii obligatorii de adaptare la nivel național și regional;

88. invită Comisia să stabilească o abordare cuprinzătoare în ceea ce privește implicarea sectorului asigurărilor în direcția sensibilizării față de riscuri și a partajării riscurilor;

89. invită Comisia și statele membre să dezvolte parteneriate de tipul public-privat, necesare pentru crearea unui cadru de gestionare a riscurilor climatice solid, eficace și pe termen lung (care să cuprindă toate aspectele, de la sensibilizarea cu privire la riscuri, la partajarea riscurilor și redresarea în urma materializării lor), fiind conduse cu fermitate de către autoritățile publice și cu participarea acestora;

90. consideră că regiunile ultraperiferice, ținând cont de situația lor specială, menționată la articolul 349 din Tratatul de Lisabona, și de faptul că sunt situate în zonele tropicale, sunt deosebit de sensibile la consecințele schimbărilor climatice și ar trebui să beneficieze, din acest motiv, de o atenție deosebită din partea Comisiei Europene; face apel la Comisie, în acest context, să elaboreze un studiu de impact și un plan de acțiune specific pentru regiunile ultraperiferice și să sprijine schimburile de informații și de bune practici între autoritățile locale ale acestor regiuni și cele din țările terțe aflate în vecinătatea lor geografică;

91. invită Comisia să își exercite pe deplin noile competențe care îi sunt conferite prin articolul 260 din Tratatul de la Lisabona, pentru a-și îndeplini rolul de gardian al tratatelor;

Joi, 6 mai 2010

Finanțarea

92. subliniază că bugetul UE nu reflectă în prezent prioritățile politicii UE în domeniul adaptării la schimbările climatice;

93. îndeamnă Comisia, în cadrul revizuirii cadrului financiar multianual în vigoare, să se axeze pe capacitatea bugetului UE de a face față schimbărilor climatice; subliniază faptul că următorul cadru financiar multianual ar trebui să acorde o importanță mare schimbărilor climatice, în special măsurilor de adaptare, garantând disponibilitatea fondurilor necesare;

94. în cadrul revizuirii bugetului UE și pentru a se garanta faptul că acesta ia în considerare efectele schimbărilor climatice, îndeamnă Comisia să propună o procedură vizând creșterea rezistenței la schimbările climatice;

95. solicită ca în viitor schimbările climatice să aibă prioritate, în special prin integrarea strategiei de adaptare în politicile Uniunii Europene;

96. solicită să se acorde o atenție deosebită includerii unei evaluări a efectelor schimbărilor climatice în procesul de aprobare a propunerilor de proiecte cu finanțare europeană care privesc eficiența energetică, gestionarea deșeurilor și construcția de infrastructuri;

97. subliniază faptul că obiectivele de protecție a mediului și cele referitoare la schimbările climatice ar trebui să fie integrate în obiectivele de convergență și de creștere ale politicii de coeziune a UE, fără ca acestea să se substituie, totuși, obiectivelor tradiționale ale politicii structurale;

98. îndeamnă Comisia să prezinte de urgență, respectând Strategia de dezvoltare durabilă a UE ⁽¹⁾, o foaie de parcurs privind reforma, sector cu sector, a subvențiilor care au un impact negativ considerabil asupra mediului, în vederea eliminării treptate a acestora; subliniază, de asemenea, că resursele financiare eliberate în urma acestei reforme ar trebui folosite pentru acțiunile de adaptare și crearea de locuri de muncă ecologice;

99. subliniază că fondurile puse la dispoziție prin diverse planuri de redresare economică ar trebui folosite și pentru investiții de adaptare și ar trebui, în orice caz, să integreze aspecte legate de rezistența la schimbările climatice;

100. subliniază principiul prevenirii în adaptarea la schimbările climatice; invită Comisia să găsească mijloace de a garanta faptul că acele costuri care vor surveni în urma neaplicării de măsuri de adaptare nu vor fi suportate de cetățeni;

101. sprijină Comisia în inițiativa sa de a invita Consiliul să reactiveze procesul de revizuire a Regulamentului privind Fondul de solidaritate (EUSF), pentru a permite remedierea mai eficientă, mai flexibilă și mai promptă a daunelor cauzate de dezastre naturale sau antropogene;

102. subliniază că o mare parte a veniturilor generate în urma licitațiilor din cadrul sistemului UE de comercializare a cotelor de emisie, inclusiv a licitațiilor în domeniul transporturilor aeriene și maritime, ar trebui alocată pentru măsuri care să permită statelor membre și țărilor în curs de dezvoltare să se adapteze la schimbările climatice; consideră că astfel de dispoziții ar trebui să sprijine, de asemenea, modurile sustenabile de transport în Europa, cum ar fi transportul feroviar; solicită ca finanțarea alocată deja din partea sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii în scopul solidarității și creșterii economice în cadrul Comunității (venituri provenind din 10 % din totalul cotelor ce urmează a fi scoase la licitație) să fie distribuită în rândul statelor membre cu venituri mai mici, în mod egal pentru măsuri de adaptare și de atenuare;

⁽¹⁾ Revizuirea Strategiei de dezvoltare durabilă a UE (UE SDD), documentul Consiliului 10917/06.

Joi, 6 mai 2010

103. solicită ca fondurile obținute din sistemul de comercializare a cotelor de emisii și din alte surse comunitare să fie alocate statelor membre pentru a le ajuta să se adapteze la schimbările climatice, luând în considerare gradul de vulnerabilitate în fața schimbărilor climatice al fiecărui stat membru și al fiecărei regiuni;

104. recunoaște responsabilitatea istorică pentru majorarea actuală a temperaturilor la nivel mondial pe care o poartă țările industrializate; își reiterează declarațiile făcute în cuprinsul rezoluției sale din 10 februarie 2010, inclusiv faptul că angajamentele UE de a finanța eforturile depuse în domeniul schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare ar trebui să fie noi, să completeze angajamentele APD existente și să fie independente de procedurile bugetare anuale ale statelor membre;

Dimensiunea externă

105. reiterează necesitatea de a include măsuri de adaptare în politica externă a UE, în conformitate cu punctul 8 din Acordul de la Copenhaga;

106. subliniază faptul că valoarea serviciilor ecosistemice și a capacității de rezistență a ecosistemelor sunt și mai semnificative în țările cel mai puțin dezvoltate ⁽¹⁾; subliniază că politicile de adaptare la schimbările climatice, în special politicile adresate rezistenței ecosistemelor, ar trebui luate în considerare în mod corespunzător în cadrul tuturor negocierilor internaționale, inclusiv în cadrul negocierilor comerciale;

107. este ferm convins că Uniunea Europeană trebuie să-și mențină și să-și consolideze rolul de lider în lupta internațională împotriva încălzirii globale și consideră că orice întârziere în ceea ce privește luarea de măsuri în acest sens ar mări riscurile producerii unor efecte negative de natură ecologică, economică și socială și ar duce probabil la creșterea costurilor;

108. subliniază că, pentru a asigura succesul implementării Cadrelui de acțiune european pentru adaptare, un factor decisiv îl va constitui includerea acestuia într-un acord mondial coerent și ambițios (cu obiective cu caracter juridic obligatoriu) privind măsurile de combatere a schimbărilor climatice, și că UE trebuie să își asume rolul de lider în acest domeniu.

109. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea creșterii fondurilor publice destinate cooperării internaționale în cadrul celui de-al 8-lea program-cadru (PC8), în:

- (a) țările dezvoltate, în vederea răspândirii pe scară mai largă a tehnologiilor regenerabile;
- (b) țările în curs de dezvoltare, pentru a le sprijini în lupta împotriva schimbărilor climatice care le afectează cele mai vulnerabile regiuni, respectând întotdeauna particularitățile fiecărei regiuni și având drept criteriu dezvoltarea socială și economică a acelor regiuni din țările în curs de dezvoltare cu care se organizează cooperarea internațională; și în
- (c) țările terțe învecinate cu UE, în care efectele schimbărilor climatice sunt similare cu cele observate pe teritoriul UE;

Grupul director pentru impact și adaptare

110. sprijină propunerea Comisiei de instituire a unui grup director pentru impact și adaptare; subliniază importanța participării în acest grup, în afara reprezentanților statului, a actorilor regionali și locali; solicită Comisiei să se asigure că acest grup cuprinde reprezentanți ai Parlamentului în calitate de observatori, precum și reprezentanți ai părților interesate din sectorul privat, în calitate de experți; solicită Comisiei să garanteze că grupul director acordă o atenție deosebită celor mai grave efecte produse de schimbările climatice asupra sănătății, cum ar fi creșterea numărului de decese cauzate de condițiile meteorologice și de bolile infecțioase;

⁽¹⁾ „Convenient Solutions to an Inconvenient Truth: Ecosystem based Approaches to Climate Change”, Banca Mondială, Departamentul pentru mediu, 2009 și „The Natural Fix? The Role of Ecosystems in Climate Mitigation”, UNEP, 2009.

Joi, 6 mai 2010

Raportul Comisiei privind progresele înregistrate

111. invită Comisia să prezinte Parlamentului European, până în 2012, un raport cu privire la progresele înregistrate în implementarea Cărții albe menționate mai sus;

*

* *

112. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Protecția intereselor financiare ale Comunităților – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2008

P7_TA(2010)0155

Rezoluția Parlamentului European din 6 mai 2010 referitoare la protecția intereselor financiare ale Comunităților și lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2008 (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie Parlamentului European și Consiliului, publicat la 15 iulie 2009 și intitulat „Protecția intereselor financiare ale Comunităților - Lupta împotriva fraudei - Raportul anual 2008” (COM(2009)0372), inclusiv anexele la raport (SEC(2009)1002 și SEC(2009)1003),
- având în vedere Raportul de activitate al OLAF pentru anul 2008 ⁽¹⁾ și cel de-al doilea raport al OLAF din 19 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Regulamentului (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri, precum și orientările care au înlocuit vademecumul OLAF,
- având în vedere Raportul de activitate al Comitetului de supraveghere al OLAF pentru perioada iunie 2008 - mai 2009 ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul de activitate al Comitetului de supraveghere al OLAF pentru perioada iunie 2007 - mai 2008 ⁽³⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2008, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf.

⁽³⁾ JO C 295, 18.11.2008, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 269, 10.11.2009, p. 1.